هو اللّه

اوّل فریضه اصحاب شور خلوص نیّت و نورانیّت حقیقت و انقطاع از ما سوی اللّه و انجذاب بنفحات اللّه و خضوع و خشوع بین احبّا و صبر و تحمّل بر بلاء و بندگی عتبه سامیه الهیّه است و چون باینصفات موفّق و مؤیّد گردند نصرت ملکوت غیب ابهی احاطه نماید

ثانی فریضه اثبات وحدانیّت جمال غیب ابهی و مظهریّت کامله ربّانیّه حضرت نقطه اولی و عبودیّت محضه صرفه ذاتیّه کینونیّه باطنه حقیقیّه صریحه عبدالبهاء بدون شائبه ذکری دون آن و هذه غایتی القصوی و منتهی معارجی العلیا و جنّتی المأوی و هی نور وجهی و منیة قلبی و شفاء صدری و قرّة عینی و رواء غلّتی و برد لوعتی و برء علّتی وَ مَن اعْتَقَدَ بِغَيْرِ هَذَا فَقَدْ خَالَفَ عبدالبهاء

ثالث فریضه ترویج احکام الهیّه در بین احبّا از صلاة و صیام و حجّ و حقوق و سائر احکام الهیّه بالتمام و همچنین دائماً تشویق و تحریص کلّ احبّا بموجب نصوص قاطعه الهیّه بر اطاعت و خدمت سریر سلطنت عادله شهریاری و صداقت و امانت در خدمات اعلی حضرت دادپرور تاجداری و تمکین اولیاء امور حکمرانی

رابع فریضه حفظ و صیانت عموم احبّاء در جمیع موارد و مواقع و تمشیت امور عمومیّه از قبیل تربیت اطفال و تهذیب اخلاق و تعلیم علوم نافعه از جمیع جهات و تأسیس مدارس و مکاتب بجهة ذکور و اناث و تکفّل فقراء و ضعفاء و صغار و ایتام و ارامل و ایامی و تدبیر وسائط صنعت و کسب و توسیع احوال عموم

خامساً منع عموم از آنچه سبب فتنه و فساد و عدم مداخله در امور سیاسیّه بالکلّیّه و عدم مکالمه در این خصوص ولو بشقّ شفه و دلالت بر تمکین در جمیع احوال و سکون و محبّت و دوستی با عموم

سادسا مدارا با اهل فتور و تشبّث بجمیع وسائل در ارجاع آن نفوس بر میثاق حضرت رحمن. (عبدالبهاء عبّاس)